

stemmelse om, hvorledes der skulde forholde sig med Bestyrelsen af efterladte Arvemidler, saaledes at der ingen Nødvendighed var for at bringe dem ind under Overformynderiet. Den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 3die Valgfreds foreslog en Fremgangsmaade, som just ikke forekom mig at ville føre til noget betydeligt Fremskridt i den Retning, idet han meente, at der skulde gives Tilladelse til at oprette saadanne Dispositioner, men at de burde stadfæstes af Justitsministeriet, som maatte kunne tilspøe de Begrændsninger, det ansaae for rigtige. Naar man vil indrette Sagen saaledes, troer jeg virkelig ikke, der vil stee noget stort Fremskridt; men jeg troer derimod, at Tanken kan have Meget for sig, i Særdeleshed naar den blev gennemført saaledes, som Rigsdagsmanden for Holbæk Amts 2den Valgfreds udviklede den med Hensyn til Alt det, der staaer i Forbindelse med Bærgemaalet, thi det er ogsaa min Overbeviisning, at vi have forladt den i sig selv i Henseende til Familieforholdene rigtige Veie, forsaavidt som man altfor stærkt har løst sig fra Bærgemaalsinstitutionen, saaledes som den tidligere fandtes hos os. Den ærede Rigsdagsmand har idag i Udviklingen af denne Tanke indskrænket sig til at tale om, at Forældre maatte være berettigede til at oprette Dispositioner om, hvorledes deres efterladte Midler skulde bestyres; men han er tidligere gaaet videre. Jeg har idag hørt Leilighed til at see det Endringsforslag, han i den tidligere Betænkning stillede i saa Henseende, og det gik ud paa, at Arveladeren skulde have Tilladelse til, forsaavidt det ikke stred imod Lovgivningens Forskrifter, at bestemme, hvorledes og af hvem hans efterladte Midler skulde bestyres, indtil Arvingerne bleve myndige, men at saadanne Bestemmelser kunde forandres af Justitsministeriet, naar de nærmest arveberettigede Slægtninge eller Stiftesforvalteren paaklagede dem som uforenelige med den Umyndiges Læve. Den ærede Rigsdagsmands Endringsforslag gik altsaa dengang meget videre, og jeg skal knytte et Par Bemærkninger dertil, fordi dette Forslag foreligger i den Udvalgte, hvormed den ærede Rigsdagsmand er fremkommen idag. Jeg troer ikke, det gaaer an at optage nogen Bestemmelse om Testations-

rettens Udvikelse — thi det er dog det, hvorefter der er Spørgsmaal — i en Lov, som alene angaaer Omordningen af Overformynderierne, og i hvilken det altsaa skal bestemmes, hvorledes der skal forholde sig med de Midler, som komme ind under disse; i en saadan Lov at ville indbringe en stærkt indgribende Bestemmelse om, at man skal have Ret til at fastsætte, at Midlerne ikke skulde kunne komme ind under deres Bestyrelse, troer jeg langtfra vilde være heldigt. Det er en Bestemmelse, der vedkommer selve Testationsretten, og § 27 i Forordningen af 21de Mai 1845 indeholder en Bestemmelse, der netop angaaer dette Punkt, vel i et mindre Omfang, men som dog viser, at Cancelliet dengang var bemyndiget til at kunne bevilge Fritagelse for, at visse Midler skulde henlægges under Overformynderierne. Jeg forudsætter nu vel, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) vil sige, at det ikke er Andet end Formalisme, naar jeg finder det uheldigt, at en sliig Bestemmelse optages i denne Lov, og at det i reel Henseende ikke har Noget at betyde; men jeg skal heller ikke for Diebliffet lægge videre Vægt paa denne formelle Bemærkning. Derimod er det klart, at vil man indbrømme Arveladeren Tilladelse til at træffe Bestemmelse om, hvorledes hans efterladte Formue skal bestyres, og af hvem den skal bestyres, maa der gives en Bestemmelse med Hensyn til den Ret, der saaledes er indbrømt, og med Hensyn til dens Anvendelse. Man har søgt dette, og det har den ærede Rigsdagsmand, der under Sagens forrige Behandling har stillet Forslaget, selv søgt, idet han har søgt til, at det kun skal være gjældende, forsaavidt det ikke kommer i Strid med Lovgivningens Forskrifter; men der maa dog fastsættes, i hvilke Tilfælde man er berettiget eller ikke berettiget til at gjøre Brug af denne Tilladelse, og hvem skal afgjøre, om det ikke kommer i Strid med Lovgivningens Forskrifter, naar ikke Loven selv indeholder Reglerne for, i hvilket Omfang og under hvilke Betingelser det skal kunne stee? Man vil dog ikke henlægge en saa vigtig Sag til Justitsministerens Afgjørelse, saaledes som Endringsforslaget har gjort med Hensyn til et andet vigtigt Punkt. Vil man da have, at Sagen